

saar stort Tal Folketingsmænd, som her er foreslaaet, og at man vilde foretrække og anse det for heldigere „om der kunde opnåas en Forandring i selve de ovennævnte Bestemmelser om Folketingskretsenes Størrelse, men da dette vilde være en Grundlovsforandring, og da det er at antage, at der ingen Udsigt er til, at en saadan vilde kunne tilbejbringes, har man lige over for Budget i Grundlovens ovennævnte § 32 ikke troet at kunne forsvare at undlade at fremsætte nærværende Forslag.“ Det staar straks foran i Motiverne. Dermed er, forekommer det mig, Regeringens Synspunkt givet. Man har ganske vist platonisk erklæret sig for en Grundlovsforandring, men jeg tør jo ikke sige, at det er slet med synderlig Kraft, for naar man i samme Øjeblik gaar hen og siger: Vi vilde helst gøre det, langt foretrække det, men vi tro ikke at kunne trænge igennem med det, og derfor gaa vi nu til et Forslag om at give en Kresinddeling med 137 Medlemmer paa omtrent 16,000 Indbyggere i hver Kres. Jeg vilde i alt Fald finde det urigtigt, om jeg her med Styrke vilde hævde, at vi for Øjeblikket kunne vente at komme til en Grundlovsforandring. Forudsat, at man ikke kan enes om en Valgkreslov — og det er muligt, man ikke kan det —, saa har man Frihed til at optage de forstellige Standpunkter igen, men stor Styrke kan jeg ikke lægge i det Standpunkt. Jeg er jo ganske enig med det ærede Medlem for Standerborg Amts Iste Valgkreds (Wæjer), hvor han siger, at der ingen Grund er til store Forandringer, dersom man kan enes om en Grundlovsforandring. Jeg stiller dette i Spidsen, at kan man enes om en Grundlovsforandring, saa lad os blive fri for de mange Folketingsmænd. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem — det er saa sjældent, jeg er det, at det er mig en Fornøjelse at nævne det en Gang til — naar han siger, at Mindretallet har i sit Forslag ikke været ganske konsekvent i Udførelsen af denne Tanke om en Grundlovsforandring. De have valgt et vilkaarligt Tal 110 — forøvrigt, indrømmer jeg, med en Motivering, som var ganske forstandig — men ganske konsekvent var den Tanke ikke opstillet. Det ærede Medlem vil opstille Tanken, saa vidt jeg har forstaaet, og føre den langt

videre, han vil have alle 168 Rigsdagsmænd valgte paa een Gang, paa een Dag over hele Landet og paa een Liste, men i den Henseende tør jeg dog ikke slutte mig til det ærede Medlem. Det kan maaske være meget interessant at se Eksperimentet fremlagt, men, at det skulde trænge igennem i den nærmeste Fremtid, tror jeg ikke. Derimod vilde jeg have sat mere Pris paa, om det ærede Medlem havde indskrænket sig til at faste sig over en Grundlovsforandring og ikke dertil havde knyttet dette med de 168 Medlemmer, der vælges paa een Gang og paa een Dag, thi saa er jeg bange for, at det ikke bliver til noget. Altsaa, jeg tror ikke, at Kravet paa en Grundlovsforandring i Øjeblikket kan hævdes med stor Styrke. Jeg tror heller ikke, at det kan hævdes fra Mindretallet, der jo ogsaa selv har erkendt det, idet det har stillet baade et subsidiært og et aldeles subsidiært Forslag. Altsaa Kravet paa Grundlovsforandring maa hvile, indtil vi saa at se, om andre Beje ere fremkommelige, navnlig den, dette Forslag har villet lede ind paa. Det subsidiære Forslag af det ærede Mindretal gaar ud paa en midlertidig Ordning. Jeg kan gerne sige, det er noget vilkaarligt, hvad man der vil vælge. Der har været fremsat Forslag, hvor man er gaaet ud paa en Deling af Krese paa 21,000 Indbyggere, altsaa hvor Kresene ere voksede $\frac{1}{2}$ Gang, og der har været Forslag om en Deling, hvor der var 32,000 Indbyggere. Jeg maa tilstaa, at det er den Tanke, jeg nærmest slutter mig til, af den simple Grund, at jeg selv, i sin Tid har stillet Forslag derom. Nu mener Mindretallet, at man skal gaa til 40,000 Indbyggere, inden man træver en Deling, men det vil let ses, at det er en rent midlertidig Udvej. Den Valgkresordning, man kommer til ad denne midlertidige Udvej, udfølgelig ingenlunde Kravet om nogenlunde Ligelighed i Tallet af Beboere i Folketingskretsene, og den kan ogsaa umuligt komme til at udfølgelig disse Krav, men det er da heller ikke det Øjemed, den sætter sig. Den sætter sig det Øjemed, kun at læmpe Forholdene, hvor de ere altsor forrykte — kan jeg gerne sige. Vi have haft et Forslag — jeg tror ikke, min Sammenlignelse stuffer mig — et Mindretalsforslag — det var formodentlig det berømte Aar, hvor der intet Flertal var, men Gud ved, hvor